

„Vyslyš, Hospodine, modlitbu těch, kdo tebe prosí, ať poznají všichni na celé zemi, že ty jsi Hospodin, věčný Bůh.“ /Sírachovec 36, 16a.17/

Exodus 32,1.7-14

1. Timoteovi 1, 12-17

Lukáš 15, 1-10

Nedělá nám problém pochopit, že pastýř hledá jednu ztracenou ovci, i když 99 jich má v pořádku doma. Vždyť jde o ovci – živého tvora, ta se přece musí najít!

Nedělá nám problém pochopit, když žena hledá ztracenou minci. Každá mince je důležitá. Dá se za ni něco koupit. Peníze k životu potřebujeme.

Sami to známe. Když něco ztratíme, hledáme to. Myslíme na to a třeba i v noci vstaneme z postele a jdeme se podívat na místo, které nás v polospánku napadlo, a myslíme si, že tam daná věc bude. A jakou máme radost, když je ztracená věc zase nalezená.

Ale hříšník? Proč se Ježíš raduje ze záchrany jednoho hříšníka? Někdy nás napadne - proč si všímá těch zjevně špatných, chybných, provinilých? Vždyť my se snažíme, namáháme a někdy bychom chtěli, aby naše snaha byla také vyzdvižena a ohodnocena? Chceme být dobří a spravedliví a on si všímá jen těch špatných!

Problém bude asi v tom, že často myslíme a jednáme jako lidé, kteří patří jen sami sobě. Domníváme se, že nás Bůh sleduje a hodnotí, jestli patříme do skupiny seriózních a snaživých, těch kteří dodržují pravidla a alespoň někdy myslí na Boha. Pak jsou tu ti, kterým je mnoho věcí jedno, zbožnost jim je vzdálená, žijí lehkomyšlně někdy bezohledně. Očekáváme, že jim to neprojde. Někde přece musí být nějaká hranice. Takové přesvědčení farizeové a zákoníci vyjadřovali nahlas. Byli tak po generace vyučováni. Znali Boha především jako zastánce práva.

Bůh je dárce života, patří mu všechno stvoření. Tedy i člověk. A Bůh se o všechno své stvoření stará a nezapomíná na něj. Často si opakujeme, že Ježíš Kristus přichází s láskou, která v mnohém přesahuje právo. I ten, v našich očích špatný člověk, je pro Boha důležitý, jako pro pastýře každá neposlušná ovce. Bůh je nesrovnatelně laskavější a milosrdnější než člověk. Tam, kde člověk rychle odsoudí, tam Bůh trpělivě volá a čeká. A každý „spravedlivý“ si může uvědomit – vždyť On volá mě! Já, už tím jak někdy o druhých smýšlím, jsem ten ušpiněný, pošetilý a hlavně ztracený. Já jsem ta zatoulaná neposlušná ovce. Bůh si se mnou dává práci, nabízí mi náruč plnou lásky a ještě trpělivě čeká. Každý z nás je zatoulaná ovce. Každý z nás je tím hříšníkem. Kéž by také každý byl tím, kdo činí opravdové pokání. Amen.